

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/132/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1108227645
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1108227645.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Janky Richterovej v právnej veci žalobcu: F. V., F.: F. XX, J., Š., proti žalovanej: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom: Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody, na odvolanie žalobcu a žalovanej voči rozsudku Okresného súdu Bratislava I, č.k. 8C/147/2008-868 zo dňa 11.01.2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v znení doplňujúceho rozsudku č.k. 8C/147/2008-907 zo dňa 29.05.2018 p o t v r d z u j e.

Žiadnej zo strán n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 991, 64 eur predstavujúcu nárok na náhradu škody na zdraví titulom rozhodnutia o väzbe a nezákonného rozhodnutia spolu s úrokom z omeškania vo výške 8, 5% ročne z tejto sumy od 01. 03. 2008 až do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. II. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi nemajetkovú ujmu vo výške 5 000 eur titulom rozhodnutia o väzbe, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. III. Žalobu žalobcu vo zvyšnej časti zamietla. IV. Určil, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil podľa § 1 ods. 1, § 2, § 5 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom a vecne tým, že Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 30. 08. 2007 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 5 082 847.- Sk (168 719, 61 euro), nemajetkovej ujmy 1 000 000.- Sk (33 193, 92 euro) a platenia mesačnej renty od 01. 09. 2007 vo výške 142 002, 97.- Sk (4 713, 64 euro), čl. 8, a to podľa zákona č. 58/1969 Zb.

3. Proti predmetnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala odvolanie žalovaná a to v časti výrokov I., II., a IV., ktorá žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v tomto rozsahu zmenil tak, že žalobu zamietne, resp. rozsudok v uvedenej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Svoje odvolanie žalovaná odôvodnila podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ C.s.p. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje za nedostatočne odôvodnený a nerešpektujúci právny názor odvolacieho súdu, ktorý sa neriadil a nepostupoval smerom naznačeným odvolacím súdom. Žalovaná má za to, že v znaleckom posudku Y. L., sú uvedené zdravotné záznamy, z ktorých pri vypracovávaní posudku vychádzala, nie je v nich však označený ani jeden zdravotný záznam z roku 1999 a následne. Je teda zrejmé, že znalkyňa nemala k dispozícii správu staršiu ako 12.03.2014. Opätovne žalovaná uvádza, že znalecký posudok bol vypracovaný na objednávku žalobcu a žalovaná nemala možnosť ovplyvniť rozsah a formuláciu otázok,

ktoré znalkyňa zodpovedala. V reakcii na čo súd priznal žalobcovi náhradu škody na zdraví, nakoľko žalovaný nepreukázal nedôveryhodnosť znalkyne s čím žalovaná nesúhlasí. Ďalej namieta, že príčiny a začiatok psychických problémov žalobcu identifikuje opäť spätne, okrem toho, ako príčinu psychických chorôb popisuje i skutočnosti, ktoré nie sú priamo spojené s trestným stíhaním a väzbou. Ohľadne priznania nemajetkovej ujmy, žalovaná uvádza, že súd prvej inštancie nevykonal žiadne dokazovanie za účelom zistenia primeranej výšky nemajetkovej ujmy. Rovnako tak namieta, že zákon č. 58/1969 Zb. náhradu nemajetkovej ujmy neumožňuje priznať. Žalovaná má za to, že väzba v trestnom konaní, ktoré sa skončí oslobodením spod obžaloby, nie je v rozpore so zákonom a nepredstavuje porušenie práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru. Súd žiadnym spôsobom nepreukázal, že by úzkosť, stres a frustrácia boli spôsobené práve dôsledkom väzby. Okrem toho žalovaná má za to, že nejde o relevantné odôvodnenie vzniku nemajetkovej ujmy, keďže stres, úzkosť a frustrácia sú prejavy poškodenia zdravia žalobcu, za ktoré súd priznal žalobcovi náhradu škody na zdraví. V tejto súvislosti poukazuje na rozsudok NS SR sp. zn. 7Cdo/65/2013. Neobstojí ani odôvodnenie priznania náhrady nemajetkovej ujmy tým, že väzba mala ovplyvniť súkromný a rodinný život žalobcu a jeho vzťahy s kamarátmi a známymi. Súd taktiež pri prijatí tohto záveru vychádzal len z nepreukázaných tvrdení žalobcu, dokonca v niektorých častiach spochybnených. Žalobca nepredložil súdu zrozumiteľné vysvetlenie, ako mohla mať väzba v roku 1999 za následok rozvod jeho manželstva koncom roku 2001 a jeho druhého manželstva. Nebolo preukázané ani ovplyvnenie vzťahu žalobcu s kamarátmi a známymi.

4. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý má za to, že žalovaná používa len všeobecné tvrdenia, z ktorých nie je zrejmé, čo mala svojím konštatovaním na mysli. Po zrušení rozhodnutia odvolacím súdom a vrátení veci na nové prejednanie súd v značnom rozsahu doplnil svoje dokazovanie: Žalobca má za to, že skutkový stav bol vykonanými dôkazmi preukázaný v takom rozsahu, ktorý umožňuje zodpovedať otázky nastolené odvolacím súdom. Ohľadom posúdenia stavu žalobcu od roku 1999 žalobca uvádza, že bolo vychádzané zo znaleckého posudku Y.. L.. T. ktorý bol v konaní pred súdom vypočutý a zdravotný stav žalobcu vedel ozrejmiť, v ktorého intenzívnej starostlivosti bol žalobca od roku 1999 do roku 2003. Žalobca poukazuje na to, že znalecký posudok bol vypracovaný za účelom určenia povahy poškodenia zdravia, jeho príčin a určenia výšky náhrady za poškodenie zdravia, pričom postup pri vypracovaní znaleckého posudku stanovuje priamo zákon č. 328/2004 Z.z. Y.. L. bola na pojednávaní osobne vypočutá mala žalovaná možnosť klásť jej otázky a požadovať od nej vysvetlenia. Poukazuje na predošlé rozhodnutie KS BA, podľa ktorého nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vznikol žalobcovi v súlade s čl. 5 ods. 1 a 5 Dohovoru rozhodnutím o väzbe. Pokiaľ sa jedná o spôsobenie stresu, úzkosti a frustrácie, tieto boli spôsobené väzbou a poukazuje na vypracovaný znalecký posudok.

5. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná, ktorá v súvislosti s tým, že znalkyňa Y.. L. mala mať pri vypracovaní znaleckého posudku zistenia Y.. T. od roku 1999, uvádza, že tento skutkový záver nemá žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní. Žalovaná opätovne poukazuje na to, že znalecký posudok vypracovaný Y.. L. bol vypracovaný na základe lekárskeho správ, ktoré sú v ňom uvedené a žiadna z nich nebola vypracovaná pred rokom 2004. V ďalšom sa žalovaná pridriava svojej doterajšej argumentácie.

6. Proti predmetnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie aj žalobca, ktorý žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil. Vo svojom odvolaní uvádza, že odôvodnenie rozhodnutia nekorešponduje s jeho výrokovou časťou. Súd prvej inštancie po vrátení veci v rámci ďalšieho konania nariadil niekoľko pojednávaní, k doplneniu dokazovania však už nedošlo, skutkový aj právny stav zostal nezmenený. Taktiež súd po vykonanom dokazovaní riadne zistil skutkový stav, ale dôkazy nesprávne vyhodnotil a nesprávne rozhodol. Ohľadom straty na zárobku žalobca považuje, že záver súdu o tom, že dôvod kolúzneho väzby bol daný, za nelogický a rozporný s obsahom uznesenia o prepustení z väzby. V priebehu trestného konania neboli zistené žiadne skutočnosti a dôkazy, ktoré odôvodňovali hrozbu kolúzneho väzby. V tomto smere žalobca poukazuje na to, že v trestnom konaní vykonané dokazovanie preukázalo jeho nevinu a zároveň vyvrátilo existenciu akéhokoľvek dôvodu väzby v čase jej nariadenia. Ohľadom sumy 200.000 CHF, ktorú si ako náhradu škody žalobca uplatňuje uvádza, že z dôvodu zaistenia dňa 26.01.1999 a prepustení z väzby dňa 09.09.1999 nemohol byť splnený predmet zmluvy (mandátna zmluva so spoločnosťou Slovan Športmédiá s.r.o.). Príjem žalobca v roku 1999 uvádza vo výške 5.248 CHF (za november a december), za rok 2000 zárobok vo výške 100.729 CHF. Žalobca má za to, že pre určenie príjmu za rok 1999 je potrebné z príjmu, ktorý mohol zarobiť, 200.000 CHF a je teda nevyhnutné prihliadať aj na uzatvorenú mandátnu zmluvu. Reálnu stratu na príjme počas trvania väzby žalobca odhaduje na 547,95 CHF, avšak žiada len 35.020,96 eur. Ohľadom straty na zárobku za obdobie od 01.04.2005 do 01.01.2010 žalobca upozorňuje najmä na

znalecký posudok Č.. XX/XXXX Y.. L., že žalobca trpí duševnou chorobu, ktorá má zásadný vplyv na všetky aktivity. Zasahuje do všetkých oblastí činnosti a existencie postihnutého. Žalobca poukazuje na to, že od roku 1999 sú prvé záznamy o jeho zhoršenom psychickom zdraví, pričom v roku 2005 mu bola priznaná čiastočná invalidita a v roku 2008 plná invalidita. Nakoľko sa tieto závažné problémy objavili až v roku 1999, je zrejme, že boli spôsobené väzbou a celým trestným konaním. Tieto psychické problémy majú negatívny vplyv na ťažkosti v oblasti pravej nohy ako aj v oblasti chrbtice. Poukazuje na výpoveď Y.. T., z pojednávania dňa 20.01.2015, podľa zistení ktorého jedinou príčinou vážnych duševných problémov vrátane depresii bola väzba. Ohľadne premlčania nároku za stratu na zárobku od 01.09.2007 do 31.12.2010 uvádza, že tento nárok si uplatnil v žalobe, ktorú si riadne a včas uplatnil. Poukazuje v tejto súvislosti na rozhodnutie KS BA zo dňa 18.06.2012, ktorý sa s námietkou žalovaného ohľadne premlčania nestotožnil. Pri nemajetkovej ujme žalobca uvádza, že nie je zrejme na základe čoho súd ustálil primeranosť výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch na výšku 5.000 eur. Súd sám svojvoľne určil, že nemajetková ujma v peniazoch aj z titulu vznesenia obvinenia vo výške 10.000 eur a túto mu nepriznal v celom rozsahu.

7. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná, ktorá má za to, že námietku nepredvídateľnosti žalobcu nijako relevantne neodôvodnil. Súd v časti, v ktorej rozsudok napadol žalobca neaplikoval žiadne ustanovenia právneho predpisu, ktoré by nebolo možné očakávať ani hrubým spôsobom nevybočil z medzí stanovených ustálenou rozhodovacou praxou. Ohľadom úvah žalobcu, že mu vznikla škoda v podobe ušlého zisku žalovaná opätovne poukazuje na svoje závery, ktoré už v konaní predniesla. Akýkoľvek záver o vzniku škody je v danej časti je v rozpore so samotnými tvrdeniami žalobcu a vykonaným dokazovaním. Dôkazy, ktorými žalobca preukazoval nárok na stratu na zárobku za obdobie od 1.4.2005 do 1.1.2010 konkrétne rozhodnutie Sociálnej poisťovne kantónu Zürich samé o sebe neumožňujú prijať záver o existencii straty na zárobku v súvislosti s väzbou. Ohľadom premlčania nároku, žalovaná znovu upozorňuje na to, že nie je zrejme, z akého dôvodu žalobca v uvedenej časti napadol rozsudok súdu prvej inštancie. Žalobca v odvolaní namieta, že v dôsledku jeho podania dňa 5.2.2010 nedošlo k zmene žaloby, čo je v rozpore s procesným postupom i vyjadrením samotného žalobcu. Na pojednávaní dňa 11.6.2010 právny zástupca žalobcu uviedol, trvá na ďalšej zmene návrhu tak, ako to navrhol vo svojom podaní doručenom súdu dňa 5.2.2010. Na podklade tohto vyjadrenia a podania žalobcu zo dňa 5.2.2010 pripustil súd zmenu návrhu. V časti náhrady nemajetkovej ujmy, ktorým bola zamietnutá jeho žaloba v časti 5.000 eur poukazuje žalovaná na to, že v tejto časti zaslala svoje odvolanie.

8. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach a z dôvodov podaného odvolania podľa § 380 zák. č. 160/2015 Z.z., C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a podľa § 378 ods. 1 C.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

9. Súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1, 2, 3 C. s. p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 C. s. p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil (§ 220 ods. 1, 2 C. s. p.).

10. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, obmedzil odvolací súd odôvodnenie potvrdzujúceho rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 C.s.p.

11. Ohľadom priznanej nemajetkovej ujmy vo výške 5.000 eur odvolací súd poukazuje na to, že túto súd prvej inštancie žalobcovi priznal ako kompenzáciu titulom rozhodnutia o väzbe v súlade s § 5 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. a ustanovením 5 čl. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na už skoršie rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave v predmetnej veci sp. zn. 3Co/78/2011 zo dňa 18.06.2012, ktorý sa otázke priznania nemajetkovej ujmy žalobcovi venuje obširnejšie a usmerňuje v danej oblasti súd prvej inštancie, pričom ukladá súdu prvej inštancie povinnosť za účelom zistenia výšky peňažnej sumy nemajetkovej ujmy vykonať ďalšie dokazovanie. Z obsahu predloženého spisu, je zrejme, že súd prvej inštancie v tejto časti postupoval v súlade s pokynmi a usmerneniami odvolacieho súdu a priznal žalobcovi nemajetkovú ujmu vo výške 5.000 eur. V tomto smere súd poukázal na žalobcom dostatočne preukázaný stres, úzkosť, frustráciu,

ktorá mu bola spôsobená väzbou, taktiež preukázal, že jeho pobyt vo väzbe ovplyvnil jeho súkromný a rodinný život, vzťahy s kamarátmi a známymi.

12. V súvislosti s nárokom na náhradu škody predstavujúcej stratu na zárobku počas výkonu väzby od 26.01.1999 do 09.09.1999, odvolací súd opätovne upozorňuje na prvé zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým uložil súdu prvej inštancie okrem iného aj povinnosť zistenia a porovnania zárobku, ktorý dosahoval žalobca pred vzatím do väzby (v roku 1998) so zárobkom, ktorý dosahoval po prepustení z väzby, po 09.09.1999. V tomto smere je potrebné vychádzať zo súdom prvej inštancie vykonaného dokazovania, z ktorého je zrejmé, že žalobca počas roku 1998 a v rozhodnom čase januára 1999 (do času vzatia do väzby 26.01.1999) nedosahoval žiaden príjem, ktorý by bolo možné žalobcovi v súlade s § 21 zákona č. 58/1969 Zb. a § 445 Obč. zákonníka priznať ako náhradu za stratu na zárobku počas výkonu väzby (§ 445 Obč. zákonníka, strata na zárobku, ku ktorej došlo pri škode na zdraví, uhradzuje sa peňažným dôchodkom; pritom sa vychádza z priemerného zárobku poškodeného, ktorý pred poškodením dosahoval). Vzhľadom na čo, je možné uzavrieť, že predpokladom priznania náhrady je to, že v dôsledku straty alebo zníženia pracovnej spôsobilosti prichádza poškodený sčasti alebo celkom o zárobok, ktorý by dosiahol, ak by nedošlo k poškodeniu zdravia. Rovnako tak nebolo možné do ušlého zisku žalobcu zahrnúť ani čiastku 200.000 CHF, ako odmenu na základe nakontrahovaných sponzorských zmlúv v januári 1999, nakoľko v danom prípade ide iba o určitý možný virtuálny zisk, ktorého dosiahnutie by bolo pri slede normálneho behu udalostí možné dôvodne očakávať. Ušlý zisk je ujmou spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného (úbytkom aktív, ako je to u skutočnej škody), ale stratou očakávaného prínosu (výnosu). Nestačí pritom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, lebo musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu vecí (nebyť protiprávneho konania škodcu alebo škodnej udalosti) mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu (uznesenie Najvyššieho súdu, sp. zn. 4 Cdo 319/2008, zo dňa 28. apríla 2010).

13. Nárok na náhradu škody titulom straty na zárobku od 01.04.2005 do 01.01.2010 v dôsledku priznanej invalidity, nie je možné žalobcovi priznať, keďže počas celého konania nepreukázal príčinnú súvislosť s invaliditou a teda znížením pracovnej spôsobilosti a nezákonným rozhodnutím. Žalobca počas konania nepredložil súdu na vykonanie žiaden dôkaz, ktorý by priamo spojoval trestné konanie, vzatie žalobcu do väzby a zhoršením zdravotného stavu žalobcu, ktoré viedlo k jeho invalidizácii a nemožnosti pracovať, teda k strate na zárobku.

14. V súvislosti s nárokom na náhradu škody vo výške 1.991,64 eur a príslušenstva odvolací súd poukazuje na to, že pri stanovení náhrady škody na zdraví vychádzal súd z predloženého znaleckého posudku Y. L. Č.. XX/XXXX zo dňa 09.08.2007 a výsluchu znalkyne ako svedka. V konaní bolo preukázané, že poškodenie zdravia žalobcu, ako dôsledok väzby a trestného stíhania ako takého. Nakoľko súd nemá dostatočné odborné znalosti na posúdenie otázky, na riešenie ktorej sú potrebné odborné znalosti, musí pri posudzovaní poškodenia zdravia žalobcu vychádzať z vyjadrení, posudkov osôb, ktoré na posúdenie tejto otázky tieto vedomosti majú, pričom skutočnosť, že predmetný znalecký posudok bol vypracovaný znalkyňou na objednanie žalobcu nie je prekážkou.

15. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p.. Nakoľko v odvolacom konaní nebola úspešná ani jedna zo strán sporu, náhradu trov odvolacieho konania žiadnej zo strán nepriznal.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p., § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).